

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

FAMILIEVANDERSLIKKE.NL

ZESDE JAARGANG

NUMMER 72, NOVEMBER 2012

Geliefde familie,

Bij deze de 72° **Slikkertjes-Nieuwsbrief**. Het is weer de moeite waard om hem te lezen. Als jullie suggesties hebben voor de nieuwsbrief, dan horen wij dat graag.

Je kan dit mailen naar mmvdslikke@klikesafe.nl.

FOTO VAN DE MAAND

Hier komt dan weer een foto uit de oude doos. Deze foto is genomen op het achterbalkon aan de Binnensingel 29 te Vlaardingen. Zo te zien moet deze foto in de zomer van 1957 zijn gekiekt. Op de schoot van **(o)ma van der Slikke** zit **(tante) Elisabeth**. De dame met gebroken arm is **(tante) Hanna** en **(oom) Peter** zit op de schoot van **(oom) Johan**.

Is het geen geweldige foto?

Links op de foto is te zien dat **(o)pa en (o)ma** destijds rotan meubelen hadden. Heel praktisch en licht. Alleen één nadeel, ze kraakte aan alle kanten. De deur links op de foto gaf toegang tot de achterkamer. Achter **(tante) Hanna** was een kleine overloop die toegang gaf tot de keuken, toilet en een grote slaapkamer. Destijds waren nog alle 14 kinderen thuis dus was het een beetje behelpen met de ruimte. Daarom sliepen **(o)pa en (o)ma** in een tweepersoonsopklapbed in de achterkamer. Dat betekende dat zij altijd als laatste naar bed gingen omdat deze kamer ook als zitkamer werd gebruikt.

REDACTIE:
M.M. VAN DER SLIKKE

EMAIL:
MMVDSLIIKKE@KLIKSAFE.NL

SITEBEHEER:
LYDIA DEN TOOM -
VAN KRIMPEN

EMAIL:
TOOM@SOLCON.NL

In de vorige nieuwsbrief heeft **(tante) Nel**, naar aanleiding van een oude foto die wij in de nieuwsbrief hadden opgenomen, beloofd een stukje te schrijven over onze **(over)grootvader en (over)grootmoeder van der Slikke**. Bij dezen.

Lieve familie,

Het is nu de bedoeling dat ik wat schrijf over opa en oma van der Slikke, de vader en moeder van (o)pa van der Slikke uit Rehoboth.

De meesten van mijn zussen en broers hebben opa van der Slikke wel gekend.

*(Over)grootmoeder
Van der Slikke*

Nadat oma was overleden kwam hij vaak bij ons thuis. Maar oma heeft niet iedereen gekend want zij is overleden toen ik 19 jaar was ongeveer.

Voor mij is het altijd een lieve oma geweest. In mijn jonge jaren was ik vaak bij haar en opa. Onze vader en opa was jong getrouwd en door geldzorgen hebben ze een poosje bij opa en oma van der Slikke ingewoond. Toen waren de zussen van opa nog thuis dus ook met hen hebben Jaap en ik een goede band gehad.

'k Heb heel veel van oma van der Slikke geleerd. Ze was een echt natuurmens en van haar heb ik liefde voor de natuur en schepping geleerd. Vaak liep ik met haar naar de kerk en dan mocht ik ook bij haar in de bank zitten. Dat vond ik helemaal geweldig want ze zaten vooraan achter de ouderlingen en dat was een heel goed plaatsje. Ook ben ik naar haar genoemd maar of dat wat uitmaakte weet ik niet.

Opa was schilder en had in de schuur veel verfpotten staan en dat vond ik als kind erg interessant. Oma van der Slikke was erg zuinig en wanneer ze roomboter gekocht had ging ze die roeren zodat het dun en smeerbaar was. Ik zie haar nog zitten met de schaal met boter op haar schoot. Ook schildte ze de stoofperen half zodat ze niet uit elkaar vielen. Dus ze begon bovenaan, liet dan wat zitten, dan weer een stukje eraf en dan weer laten zitten tot je aan het einde was. Onze vader vond dat niet lekker en lustte pas stoofperen toen hij met onze moeder getrouwd was.

*(Over)grootvader
Van der Slikke*

Oma van der Slikke was een rustige vrouw, ik heb haar nooit boos gezien. Opa daarentegen was een heel ander type, was ook heel vlug. Oma was ook eerder getrouwd geweest en had uit haar eerste huwelijk 5 kinderen. Ook met hen hadden wij een goede band, wel wat minder dan met de zussen van (o)pa. Helaas is oma niet echt oud geworden, ze was meen ik 75 of 76 jaar. Ze is plotseling overleden zonder ziek geweest te zijn. Ze waren bij tante Lina (een zus van

(o)pa) geweest en liepen terug naar huis vanuit de Wagnerstraat naar de Hofsingel in Vlaardingen.

De begrafenis van de vijf brandweerlieden

Ze hebben nog staan kijken naar de begrafenis van 5 brandweermannen die op 9 februari 1951 met hun brandweerwagen in de Wilhelminahaven zijn gereden en daar verbrand zijn geworden. Er lag olie op het water wat in de brand stond, dat moest geblust worden doch om een onverklaarbare reden zijn ze toen in het water gereden. Heel erg tragisch.

Toen opa en oma thuishkwamen werd oma niet erg lekker, ze kreeg last van haar maag en opa ging gauw melk warmen. Toen hij terug kwam met de warme melk nam oma een slokje en liet toen de beker vallen en bleef dood. Opa is het huis uitgehold om iemand te waarschuwen en is er ook niet meer in geweest. Nadat oma begraven was is hij bij tante Lina ingetrokken. De laatste jaren van zijn leven heeft hij in de "Wetering" een verzorgingshuis in de Westwijk te Vlaardingen gewoond. Het ene geslacht gaat en het andere komt totdat ook wij aan de beurt zijn en wie weet hoe spoedig! " Daarom, bekeert u, ja haast u en spoed u om uws levens wil".

Tot zover een stukje geschiedenis van onze (over)grootouders.

Allen de hartelijke groeten,
(tante) Nel

HET ZIEKENHOEKJE

Voor zover wij weten zijn er geen zieken in de familie.
Dus hebben wij dan ook niets te melden.

Maar wellicht zijn er die door omstandigheden extra aandacht nodig hebben, laat het ons weten. Wij nemen het dan op in de nieuwsbrief zodat een ieder die dat wilt, een kaartje kan sturen.

GEBOORTE

Voor zover wij weten is onze familie in de afgelopen periode niet uitgebreid met een neefje of een nichtje. Wel hebben wij diverse meldingen ontvangen van familieleden waar gezinsuitbreiding wordt verwacht.

De eerste melding kregen wij van **Gert en Ester van der Heide-Vuijk**. Zij mailde ons het volgende.

Goede dag oom Maarten

Wij willen doorgeven dat als alles goed gaat, wij voor het eerst opa en oma hopen te worden. Onze dochter Annelies en haar man Antonie Soffree verwachten begin april een baby. Waar wij natuurlijk allemaal heel blij mee zijn, vandaar deze blijde mare om in u taal te spreken.

Hartelijke groet,

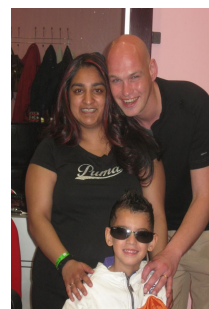
Gert en Esther van der Heide

De volgende mail kregen wij van **Lydia den Toom-van Krimpen**.

Hallo oom Maarten.

Namens Gerben en Anjani van Krimpen- Ramautar kan in de nieuwsbrief vermeld worden dat zij D.V. rond half april 2013 weer een kindje verwachten.

Met vriendelijke groeten,
Lydia den Toom- van Krimpen.

Tenslotte kregen wij nog een mail van **(oom) Cees en (tante) Elisabeth Mudde- van der Slikke**

Hallo maarten,

Namens Teun en Rebekka Broer- Mudde mag ik doorgeven dat zij D.V. rond 30 april een baby verwachten en wij dus weer Opa en Oma hopen te worden.

Groetjes Elisabeth.

Door deze feliciteren wij de bovenstaande echtparen van harte met dit mooie bericht. Jullie gaan allen (weer) een drukke tijd tegemoet waar van alles geregeld moet worden. Wellicht een nieuw behangetje, het kopen en het inrichten van een babykamertje en noem maar op. Maar dat zal jullie best wel lukken.

Allen een goede tijd toegewenst, en als de baby geboren is, dan horen wij dat graag.

Met de bovenstaande berichten betekent dit dat het overzicht van de gezinnen waarvan wij weten dat daar een baby('s) word(t)(en) verwacht weer sterk is uitgebreid.

Marten en Janneke Gerrets- Struijk, eind november 2012.

Mauritz en Corine Vlot- Mudde, medio november 2012.

Willem en Eline Snoeij – Mudde, eind februari 2013.

Arien en Marieke Roozendaal- van der Slikke, begin april 2013.

Antonie en Annelies Soffree- van der Heide, begin april 2013

Jaap en Bettine van der Kolk- Gerrets (tweeling) eind april 2013.

Teun en Rebekka Broer- Mudde, eind april 2013.

GEDENKEN

Degene die het Reformatorisch Dagblad lezen weten het natuurlijk allang. Want zij hebben j.l. zaterdag 10 november onderstaande advertentie natuurlijk al gelezen.

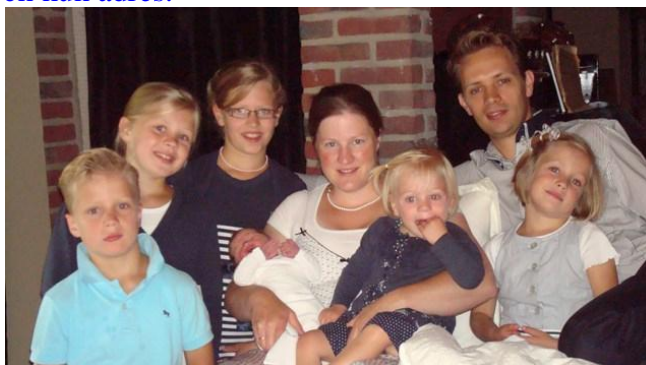

De advertentie

**Aan het bruidspaar
Gert en Karen de Weerd- Stam;
Apeldoornseweg 33a;
8075 BM Elspeek.
Tel.: 0577-490869
Mail-adres: gdeweerd@kliksafe.nl**

Door deze feliciteren wij **Gert en Karen** met hun 12 ½ jarige huwelijk. Jullie hebben een moeilijke tijd gehad met de geboorte van **Eve-Lynde**. Wij hebben begrepen dat het nu goed met haar gaat alhoewel er altijd wel zorgen zullen blijven.

Mogelijk zijn er die **Gert en Karen** een kaartje willen sturen. Voor de duidelijkheid geven wij nog even hun adres.

Het gezin De Weerd- Stam

BIJDRAGE VAN.....

Het doet ons een genoegen te kunnen melden dat wij een bijdrage hebben ontvangen van **Berend-Jan en Joanne Zeevat- Stam**. Het is een mooi proza geworden die de moeite waard is om te lezen. **Berend-Jan en Joanne**, bedankt voor deze keurige bijdrage.

Beste familie,

Aan ons is gevraagd om ook een bijdrage te leveren voor de nieuwsbrief. Nu wij ons vorige maand ook aangemeld hebben op de familievanderslikke.nl site, is de familie vast benieuwd wie wij zijn!!

Zesentwintig jaar geleden, op 1 maart 1986, ben ik als 10^e kind en als 5^e dochter geboren in het gezin van Kees en Anneke. Hiermee was ik kleinkind nummer 76!! Omdat mijn zus Karen die dag ook jarig was kwamen opa en oma 's morgens op visite. Hierdoor kon oma bij de bevalling aanwezig zijn, wat mijn moeder altijd als erg bijzonder heeft ervaren. Op de foto's is te zien dat het toen erg hard had gevroren. Opa en oma gingen later die dag, met mijn andere broers en zussen, het ijs op. Nu, 26 jaar later, ben ik zelf getrouwd en moeder van 2 prachtige dochters.

Noa, onze oudste dochter

Ondanks dat hij ook in Elspeet woonde kende ik Berend-Jan niet, tot ik hem bij mijn vriendin tegen kwam. Hij was bevriend met de vriend van mijn vriendin. April 2007 kregen wij verkering en april 2009 zijn wij getrouwd.

Noa is onze oudste dochter en is in september 2 jaar geworden. Een bijdehante dame, die precies weet wat ze wel en niet wil. Ze kletst honderd uit en zingt erg graag. Sinds haar verjaardag gaat ze naar de peuterspeelzaal waar ze het erg naar haar zin heeft. Ze zwaait ons vrolijk uit als we haar weg brengen en komt trots thuis met haar zelfgemaakte werkjes.

Onze 2^e dochter, Loïs is nu 10 weekjes oud. Een lieve en makkelijke baby die alles over zich heen laat komen.

“Als tweede in de rij heb ik het toch wel even wat zwaarder dan mijn oudste zus. Ik word zomaar geknuffeld door mijn grote zus en dat gaat niet altijd even zachtjes...”. Wanneer ik in het schommelstoeltje lig ga ik soms bijna over de kop, omdat mijn zus een duw tegen het schommelstoeltje geeft. Heel lief worden er soms een paar knuffeltjes in de wieg gegooid, die op mijn gezicht belanden. Kortom papa en mama kunnen ons niet zomaar alleen laten.’

Onze tweede dochter, Loïs

Berend-Jan werkt als projectvoorbereider bij Liander. Naast zijn werk volgt hij een HBO studie Energietechniek. Hiervoor is hij 's avonds en meestal ook in het weekend druk met zijn huiswerk en gaat hij iedere donderdagmiddag en avond naar school.

Zelf werk ik, naast de zorg voor de kids en het huishouden, als groepsbegeleidster bij Siloah. Dit doe ik 16 uur per week. Ik werk op een groep met 8 mannen met een lichte verstandelijke beperking. Zij hebben ieder hun eigen appartement en krijgen begeleiding bij het wonen. Een mooie en leuke baan! Op het moment heb ik nog even verlof, maar aan het einde van deze maand hoop ik weer aan het werk te gaan.

Nou ik hoop dat jullie zo een beetje een beeld hebben van wie wij zijn. Willen jullie ons nog beter leren kennen, kom gerust eens langs in Ermelo!!

Hier nog een familiefoto van ons

Hartelijke groeten,
Berend-Jan, Joanne, Noa en Loïs.

Berend-Jan en Joanne, nogmaals hartelijk bedankt en wie weet tot gauw.

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Het doet ons een genoegen om nu een stukje te kunnen presenteren van **(tante) Elisabeth**. **(Tante) Elisabeth** is de jongste van het gezin van **Opa en Oma van der Slikke-Don**. Zij zal alles anders beleefd hebben dan haar oudere broers en zussen. Hier komt haar eerste bijdrage.

Hallo allemaal,

Mij is gevraagd om ook nog wat jeugd herinneringen op te halen, dat zal ik dus gaan proberen.

Elisabeth 1958(?)

Als jongste van de hele rij werd ik altijd door al mijn broers en zussen verwend.

Ik kan mij nog goed herinneren dat ik het altijd leuk vond als mijn grote broers Johan, Cees en Piet thuis waren met de zondag. Dat was niet altijd zo want ze werkten bij stichting "Bloemendaal" te Loosduinen waar onze broer Rinus woonde. We zaten dan gerust met 17 man aan tafel, en het leuke was dat je broers dan gewoon de afwas deden op een manier zoals ze dat in "Bloemendaal" deden. Super vlug!!

Ook had ik het voordeel dat drie van mijn broers [Jaap, Johan en Maarten] naar militaire dienst moesten, en als ze dan naar Duitsland moesten voor oefeningen, brachten ze voor mij cadeautjes mee, want die waren daar veel goedkoper of zo.

Ik kreeg b.v. van Johan "Hudora" rolschaatsen met ijzeren wielen,[die wel herrie maakten op de straat], maar wat was ik daar blij mee. En een mooie Barbiepop van Maarten geloof ik, van Jaap weet ik het niet meer zo goed toen was ik nog kleiner natuurlijk.

Door dat moeder [Oma] in mijn jonge jaren veel op bed moest liggen omdat ze acute reuma had gekregen, ben ik min of meer door mijn zussen

opgevoed. Ook weet ik dat Hanna altijd haar best deed om mij leuk aan te kleden en mijn haren kamde voor dat ik naar de kleuterschool ging. Weer later heeft Anneke het van haar over genomen omdat Hanna getrouwd was en de deur uit was.

Ik kreeg Hudora rolschaatsen

Ondanks dat ik niet veel door mijn moeder verzorgd werd, en ze niet veel met mij kon doen, heb ik toch goede en fijne herinneringen aan mijn jeugd jaren. Ik genoot van de verjaardagen als Oma van Dorp kwam met héél veel snoep, zoals spekkies en zakjes manna, mmmmmm... en altijd een leuk cadeau. Ik weet nog dat

ik een keer een leuk klein kastje van haar kreeg met een bezempje en stoffertje en blik erin. En de lekkere soesjes en hoorntjes bij de koffie maakte de verjaardag compleet.

Als oom Rinus en tante Alida kwamen met hun sterke verhalen, allemaal dingen waar ik erg van kon genieten.

Ook het 's zondags gezamenlijke wandelen naar de kerk te Schiedam, wat was het gezellig, als ik moe werd dan nam zwager Cock mij op zijn schouders, zo hadden we heerlijk de buiten lucht en 's avonds sliep ik lekker.

*Dr. A. Kuijperschool, Boschlaan
te Vlaardingen (ca. 1960)*

Peter en ik zaten samen op de Boschlaanschool (zie foto) waar we ook een leuke tijd hebben gehad. We hadden goede resultaten en dan is school gaan altijd wel leuk toch?

Ik mocht vaak bij familie Rolfus binnen spelen met hun jongste zoon Anton, omdat deze mensen alleen maar jongens hadden vonden ze het erg leuk als er een meisje kwam spelen met hun

jongste zoon ;-) die zelf wel een meisje leek in zijn doen en laten. Maar ook bij de familie Wilschut aan de overkant speelde ik graag binnen want daar hadden ze juist alleen maar drie meisjes, en ik had nog zó graag een zusje gehad. Dus kon ik daar mijn hart ophalen.

Ik had grote bewondering voor mijn vader die als hij thuis kwam uit zijn werk na een bakkie koffie altijd eten ging koken. En na het eten nog gerust wat ging klussen. Er was altijd wel wat te doen in het grote huis waar we woonde. En weten jullie nog dat we zo'n grote treintafel hebben gehad boven op de zolder? Steeds mooier werd hij, Pa had zo'n mooie berg gemaakt met een tunnel erdoor, en al de jongens kochten er steeds wat bij. Boompjes, huisjes, een station, wissels, verlichting, een echte spoorwegovergang. Later ook nog een autobaan erop, héél veel uurtjes waren jullie daar mee zoet.

De volgende keer maar weer verder.
Hartelijke groeten,
(tante) Elisabeth

Na deze bijdrage van **(tante) Elisabeth** hebben jullie nog een gedicht te goed van **(tante) Bartelien**. Bij deze.

Oude drogisterij

De Drogistenzaak

Drie jongens gingen samen in een drogistenzaak.
Ze wilden wat gaan kopen, een ieder naar zijn smaak.
Daar kwam de baas naar voren, “wat blijft u” vroeg hij Klaas,
“Ik wil een duppie droppies, graag van u hebben, baas”.

De baas haalde een ladder, de dropdoos stond zo hoog
Dat was er goed voor, zie je, dan bleef ze lekker droog.
Met moeite en gescharrel had hij eind’lijk de doos,
hielp Klaas, en zette de ladder weer op zijn plaats. ”En Koos”?,

Wat wil jij hebben?”. “Een duppie drop meneer”.
“Kon je dat niet eerder zeggen, nu moet ik nog een keer
Die ladder gaan versjouwen, Enfin, vooruit dan maar”.
En nogmaals op de ladder, stond hij met de dropdoos klaar.

Hij riep toen naar beneden, een beetje kwaad, tot Jan:
“Moet je ook een duppie droppies, zeg het meteen maar dan.
Want anders moet ik daad’lijk, alweer naar boven gaan,
en dan is’t, zou ik denken met mijn geduld gedaan”.

“Welnee meneer” was’t antwoord. De baas was alweer klaar.
Zei met herwonnen lachje: “Hier heb je’t Koos, ziedaar”
En toen tot Jan zich wendend’: “En u dan jongeheer?”,
En ijskoud zei het ventje “een stuiver drop meneer!!!”.

OPA'S HERINNERINGEN

Zoals gebruikelijk gaan wij nu weer verder met **Opa's Herinneringen**.

Toen Lydia in 1934 werd geboren en er oorlogsdreiging was, is het krachtig in mijn ziel ingedrukt:

“Rondom Hem zal het zeer stormen”(Psalm 50 vers 3 onberijmd).

En het is gaan stormen. Een vreselijke oorlog.

Daar er in onze omgeving nogal eens bommem vielen, meenden wij daar (**Bachstraat, red.**) niet te kunnen blijven wonen en zijn naar mijn ouders gevluht.

Wij hebben er enkele weken vertoefd en kregen een huis in de Spoorstraat, waar wij in de oorlogsjaren hebben gewoond. Ook hier is veel gebeurd.

Mobilisatie 1939

Spoorstraat (?)

In de Spoorstraat werden vier kinderen geboren, Marinus, Johan, Hanna en Maarten. Wij verkeerden vaak in groot gevaar. Ik ben zelf bewaard om in Duitsland tewerk gesteld te worden. Toen ik ten laatste vreesde toch nog opgepakt te zullen worden, werd ik op een keer wakker met Psalm 37 vers 12 waarin de volgende regel in voorkomt.

“Hij zorgt voor hem, en waakt voor zijn belangen.”

Alle vrees viel weg en ik durfde mij vrij naar mijn werk, de kerk enz. te begeven.

Het was een zeer moeilijke tijd voor ons. Ten laatste niet aan eten en kleren te komen. Hoewel wij vergingen van honger, heeft niemand onzer hongeroedeem gekregen, hetgeen velen hadden. Soms kregen wij op een wonderlijke wijze uitkomst. Ik zal slechts enkele dingen noemen.

Kregen wij een zak aardappels

Wij hadden eens zeer grote honger. De nood gaf een aanklevend leven aan de troon der genade. Op een zaterdag bracht iemand een zak aardappels. Wat een weldaad! Maar we hadden geen brandstof om ze te koken. Toen mocht ik geloven dat de Heere geen half werk zou doen. En zie, ik zou zondagmorgen juist de deur uitgaan naar de kerk, toen er iemand aankwam en zei: “Pak eens aan”. Het was een zak met kooltjes.

Je kunt geloven dat wij toen de kooltjes met tranen hebben aangemaakt.

En ook nog een zak kooltjes

De volgende maal gaan wij verder met de wonderlijke uitkomsten die **(o)pa en (O)ma** in de oorlog mochten ervaren.

JARIGE VAN DE MAAND

Dan volgt nu eerst een bedankje van “**De Jarige van de maand oktober**”.
Dat is zoals jullie weten: **Christian Polinder**

Hallo allemaal,

Op 17 oktober werd ik vier jaar en nu was ik ook nog eens de jarige van de maand en ik stond in de krant (je kunt een jarige feliciteren met een foto en tekst in de krant als je op woensdag jarig bent en dat was ik)! Wat ben ik verwend met al de kaarten en sommige zelfs met inhoud!

Ik heb een leuke verjaardag gehad. Ik nam afscheid van de peuterspeelzaal en mocht trakteren op de basisschool waar ik nu naar de opstartgroep ga. De kaarten met de trekkers erop vond ik toch wel het mooist. Van papa en mama heb ik een trekker gehad om binnen mee te spelen wel erg fijn nu de winter eraan komt.

Allemaal heel erg **bedankt!**

Groeten,
Christian Polinder

Ik heb echt een heleboel kaarten gekregen

Van “**de Jarige van de maand november**” kregen wij de volgende mail.

Naomi Klomp- van Krimpen

Lieve familie,

Langs deze weg wil ik jullie allemaal heel erg bedanken voor de vele kaarten, e-cards en e-mails.

Allemaal met lieve woorden, wat mij erg goed heeft gedaan!!

Nogmaals allemaal heel erg bedankt.

Hartelijke groeten Jarige van de maand november

Naomi

Ja, en nu komt de mededeling van “**de Jarige van de maand december**”.

Iedere maand is het weer spannend. Het liefst hebben wij een aanmelding, dan hoeven wij namelijk zelf niet te zoeken. Maar helaas, deze maand hebben wij geen aanmelding ontvangen. Na ampel beraad hebben wij een keuze gemaakt. Het is geworden:

Jonan Boom

Jonan is een zoon van **Rick en Nicolien Boom- van der Slikke**. D.V. zondag 23 december hoopt hij zijn geboortedag te gedenken. **Jonan** is in 1999 (dus net nog in de vorige eeuw) geboren. Hij is gepokt en gemazeld in Rijssen. Dus daar kan hij alles over vertellen.

Nu **Jonan** 13 jaar wordt is dat een mooie gelegenheid om hem een kaartje te sturen. Mailen of een e-card mag natuurlijk ook, want hij weet precies hoe hij met de computer om moet gaan.

Wij hopen natuurlijk dat jullie allemaal meedoen, zodat hij merkt dat hij echt “**de Jarige van de maand december**” is.

Jonan Boom

De kaarten moet je sturen naar:

Jonan Boom
Pinksterbloem 36
7463 EJ Rijssen.

Bel je liever, dan bellen naar: **0548-540323**

Mailen of een e-card kan ook: **h.boom@solcon.nl**

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van:

(Ome) Maarten en (tante) Sophia.